

Întrebările preliminare

O reglementare națională (concret, articolul 60 alineatul 1 din Legea generală privind securitatea socială) care recunoaște dreptul la un supliment la pensie, ca urmare a contribuției lor demografice la securitatea socială, în favoarea femeilor care au avut copii biologici sau adoptați și care beneficiază, în cadrul unui regim al sistemului de securitate socială, de o pensie de tip contributiv pentru limită de vârstă, de soț supraviețuitor sau pentru incapacitate permanentă, și care, dimpotrivă, nu recunoaște acest drept bărbaților aflați într-o situație identică încalcă principiul egalității de tratament, care interzice orice discriminare pe criterii de sex, consacrat la articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 și de Directiva 2002/73 de modificare a acesteia ⁽¹⁾, astfel cum a fost reformată prin Directiva 2006/54/CE ⁽²⁾ din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă?

⁽¹⁾ Directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO 2002, L 269, p. 15, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 143).

⁽²⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).

Acțiune introdusă la 13 iulie 2018 – Republica Slovenia/Republica Croația

(Cauza C-457/18)

(2018/C 399/27)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Republica Slovenia (reprezentant: M. Menard)

Pârâtă: Republica Croația

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții declararea faptului că pârâta a încălcat:

- articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) TUE;
- articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, precum și anexa I la regulamentul respectiv, referitoare la configurarea sistemului Uniunii Europene de control, inspecție și asigurare a respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului care a fost instituit prin Regulamentul nr. 1224/2009 și prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 404/2011;
- articolele 4 și 17, coroborate cu articolul 13, din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), precum și
- articolul 2 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim;

și obligarea pârâtei la

- încetarea imediată a încălcărilor menționate anterior, precum și
- la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

Primul motiv:

Prin faptul că a încălcat unilateral angajamentul, asumat în cadrul procesului de aderare la Uniunea Europeană, de a respecta hotărârea arbitrală și, astfel, frontiera stabilită în hotărâre și celelalte obligații care decurg din hotărârea menționată, Republica Croația refuză să respecte statul de drept care constituie o valoare fundamentală a Uniunii Europene (articolul 2 TUE).

Al doilea motiv:

Prin faptul că a refuzat unilateral să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul hotărârii arbitrale, împiedicând în același timp Slovenia să își exercite pe deplin suveranitatea asupra unor părți din teritoriul său în sensul tratatului, Republica Croația încalcă obligația de cooperare loială cu Uniunea Europeană și cu Republica Slovenia, în sensul articolului 4 alineatul (3) TUE. Comportamentul Republicii Croația pune în pericol realizarea obiectivelor Uniunii Europene, printre care consolidarea păcii și o uniune din ce în ce mai strânsă între națiuni, precum și a obiectivelor prevăzute în normele Uniunii referitoare la teritoriul statelor membre [articolul 4 alineatul (3) primul paragraf TUE]. În plus, Republica Croația pune Republica Slovenia în imposibilitatea de a pune în aplicare dreptul Uniunii pe întregul său teritoriu terestru și maritim, precum și de a acționa în conformitate cu acest drept, în special cu dispozițiile dreptului derivat al Uniunii referitoare la teritoriul statelor membre [articolul 4 alineatul (3) primul paragraf TUE].

Al treilea motiv:

Republica Croația încalcă Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, în special regimul privind accesul reciproc în sensul articolului 5 și al anexei I la regulamentul respectiv. Regimul, care se aplică Croației și Sloveniei de la 30 decembrie 2017, acordă unui număr de 25 de nave de pescuit din fiecare stat acces liber la marea teritorială a celuilalt stat, astfel cum este delimitată în temeiul dreptului internațional, și anume în sensul hotărârii arbitrale. Republica Croația împiedică Republica Slovenia să își exercite drepturile în cadrul regimului menționat și încalcă astfel articolul 5 din regulamentul respectiv prin faptul că: (i) refuză să aplice regimul referitor la accesul reciproc, (ii) refuză să recunoască validitatea legislației adoptate în acest scop de Republica Slovenia și (iii) împiedică liberul acces al navelor de pescuit slovene, prin aplicarea sistematică de amenzi, la apele marine pe care hotărârea arbitrală din 2017 le-a stabilit ca fiind slovene și, *a fortiori*, liberul acces la apele croate care intră în domeniul de aplicare a regimului privind liberul acces reciproc.

Al patrulea motiv:

Republica Croația încalcă Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, precum și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei din 8 aprilie 2011. Fără a avea autorizarea Republicii Slovenia, vedete de patrulare ale poliției croate însoțesc navele de pescuit croate care pescuiesc în ape slovene, împiedicându-i astfel pe inspectorii slovaci din domeniul pescuitului să efectueze controale. În același timp, autoritățile croate aplică navelor de pescuit slovene, atunci când pescuiesc în apele slovene pe care Croația le revendică pentru sine, amenzi pentru trecerea ilegală a frontierei și pentru pescuit ilegal. În plus, Croația nu transmite Sloveniei date referitoare la activitatea ambarcațiunilor croate în apele slovene, așa cum prevăd cele două regulamente citate anterior. Astfel, Republica Croația împiedică Republica Slovenia să desfășoare controale în ape care țin de suveranitatea și de jurisdicția sa și nu respectă competența exclusivă care îi revine Sloveniei ca stat costier asupra mării sale teritoriale, încălcând astfel Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 și Regulamentul (UE) nr. 404/2011.

Al cincilea motiv:

Republica Croația a încălcat și continuă să încalce Regulamentul (UE) nr. 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen). Croația nu recunoaște ca frontieră comună cu Slovenia frontiera stabilită prin hotărârea arbitrală, nu cooperează cu Slovenia pentru a apăra această „frontieră externă” și nu este în măsură să asigure o protecție satisfăcătoare, astfel încât aceasta încalcă articolele 13 și 17 din regulamentul menționat, precum și articolul 4, care prevăd stabilirea frontierelor în conformitate cu dreptul internațional.

Al șaselea motiv:

Republica Croația a încălcat și continuă să încalce Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim, care se aplică „apelor marine” ale statelor membre, astfel cum sunt definite în conformitate cu dispozițiile relevante ale Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 1982 („UNCLOS”) [articolul 2 alineatul (4) din directivă]. Republica Croația respinge hotărârea arbitrală care a stabilit o astfel de delimitare și – dimpotrivă – include ape slovene în propria amenajare a spațiului maritim și, în consecință, nu permite o armonizare cu harta geografică a Republicii Slovenia, încălcând astfel directiva menționată, în special articolele 8 și 11 din aceasta.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 16 iulie 2018 – AV, BU/
Comune di Bernareggio**

(Cauza C-465/18)

(2018/C 399/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelanți: AV, BU

Intimată: Comune di Bernareggio

Întrebarea preliminară

Principiile libertății de stabilire, nediscriminării, egalității de tratament, protecției concurenței și liberei circulații a lucrătorilor prevăzute la articolele 45, 49 56 și 106 TFUE, precum și la articolele 15 și 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiile proporționalității și caracterului rezonabil cuprinse în acestea se opun unei reglementări naționale precum cea de la articolul 12 alineatul 2 din Legea 362/1991, care, în cazul transferului deținerii unei farmacii municipale, acordă un drept de preemțiune salariaților farmaciei respective?

**Recurs introdus la 18 iulie 2018 de Republica Federală Germania împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 8 mai 2018 în cauza T-283/15, Esso Raffinage/Agenția Europeană pentru
Produse Chimice**

(Cauza C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: P. Klappich și C. Schmidt, avocați)

Celelalte părți din procedură: Esso Raffinage, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 8 mai 2018 în cauza T-283/15;